

ՏԱՐԵԿԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ ԵՒ ԱՄԱՎԵՐՋԻ ՀԱՆԴԷՍ

ԺԱՌԱՆԳԱԽՈՐԱՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ԵՒ ԸՆԺԱՅԱՐԱՆԻ

(1971 — 1972)

Երուսաղէմի Հայ Պատրիարքութեան Ժառանգաւորաց Վարժարանը եւ Ընծայարանը ներկայ Յունիս ամսուն ուսումնական յաջող եւ արդիւնաւոր տարի մը եւս բոլորեց, խանդավառութեամբ եւ եռանդով: Յաւարտ ամառներէն քննութիւններուն, տեղի ունեցաւ տարեկան հանդէսը, որուն ընթացքին Ժառանգաւորաց Վարժարանի Հինգերորդ դասարանի ինը չրջանաւարտ սաներ Ամենապատիւ Պատրիարք Ս. Հայրէն ստացան իրենց միայնականները:

Ամառներէն հանդէսը տեղի ունեցաւ Շարաթ, 24 Յունիս 1972, երեկոյեան ժամը 7ին, Գ. Կիւլպէնկեան Մատենադարանի սրահին մէջ, նախադահլիճէն երուսաղէմի Հայ Պատրիարք Ն. Ամեն. Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպս. Տէր-տէրեանի, Ժառանգաւորաց Վարժարանի եւ Ընծայարանի Վերատեսուչ Գերշ. Տ. Շահէ Եպս. Աճէմեանի, միաբան հայրերու, ուսուցչական կազմին, ուսանողութեան, Տատուրեան սաներուն եւ սրահը լեցնող ժողովուրդի:

Ժառանգաւորաց Վարժարանի եւ Ընծայարանի «Սիրտ ի սիրտ» քայլերով սկսած հանդիսութիւնը բացաւ Գերշ. Վերատեսուչ Սրբազանը, որ ի միջի այլոց յիշեց թէ օրուան յայտադրին մէկ մասը նուիրուած էր Պետրոս Դուրեանին, անմահ բանաստեղծին մահուն 100ամեակին առթիւ: Հինգերորդ դասարանի չրջանաւարտ սան Հայրապետ Ալիմունեան անդիւրդն լեզուով արտասանեց Դուրեանի «Լճակ»ը, իսկ նոյն դասարանէն խաչիկ Պալլադեան եւ Գրիգոր Աֆարեան հանգամանօրէն եւ յաջորդաբար ներկայացուցին բանաստեղծին կեանքն ու դրական ժառանգութիւնը: Անդրանիկ Աւետիքեան հասկացողութեամբ կարդաց Դուրեանի մերթիւն եւ կտակի մը արժէքը ներկայացնող նամակը, մինչ Համբարձում Պալեան յուղումով արտասանեց անմահ «Տըրտունջ»ը:

Յայտագրի երկրորդ մասին, չրջանաւարտ դասարանին կողմէ Միհրան Սիւրիեան կարդաց հետեւեալ ուղերձը.

Բարեկէսոր՝ Սարկաւազներ եւ սիրելի Ժառանգաւոր եղբայրներ,
Ամենապատիւ Պատրիարք Սրբազան Հայր,
Գերաշնորհ Վերատեսուչ Սրբազան Հայր,
Հոգեւոր հայրեր, Յարգելի ուսուցիչներ,

Դարձեալ հաւաքուած ենք Ժառանգաւորաց Վարժարանի եւ Ընծայարանի ամառներէն հանդէսին համար, որ զեղեցիկ օրոգորութեամբ մը՝ կ'եղրափակէ տարուան մը աշակերտական եւ ուսումնական կեանքը, հաշուեյարդարի կը ներկայացնէ ստացուած արդիւնքը եւ ուսուցչական կազմ ու աշակերտութիւն կը մղէ եկող տարուան՝ նորոգուած խանդավառութեամբ:

Հինգ տարիներ առաջ մեր քայլերը մեզ առաջնորդեցին այս հաստա-

տութենէն ներս, եւ բոլորովին անգիտակ էինք կրօնական եւ հայկական այն տաք մթնոլորտին՝ որ մեզ պիտի ղլմաւորէր հոս: Ժառանգաւորաց Վարժարանը եղաւ վայրը, տունը՝ ուր զարգացուցինք մեր գիտելիքները, մանաւանդ անոնք՝ որոնք կապուած էին մեր լեզուին, մեր պատմութեան եւ մեր եկեղեցիին: Միայն հիմա է որ, Ժառանգաւորաց բաժինէն մեր շրջանաւարտութեան այս պահուն, կ'անդրադառնանք թէ ինչ բարեբար նախախնամութիւն էր որ առաջնորդեց մեզ հոս, մեր հոգիներն ու մտքերը լուսաւորելու:

Հինգերորդ դասարանի եղբայրներուս եւ իմ ալ կողմէս, ամենէն քաղցր պարտաւորութիւնը ունիմ այսօր, այս հանդիսաւոր պահուն շնորհակալութիւններ յայտնելու Սրբոց Յակոբեանց սքանչելի վանքին, որ իրա՛ւ եւ խանդակաթ մօր մը նման զուրգուրաց մեր վրայ, հարազատ ծնողքէ մը աւելի հոգալով մեր մտաւորական եւ նիւթական պէտքերը: Եւ մեր երախտադիտութեան առաջին արտայայտութիւնը կ'երթայ ամենէն առաջ բոլորին սիրելի եւ յարգելի մեր Հօր՝ Ամենապատիւ Պատրիարք Սրբազանին՝ որուն հանդէպ մեր զգացածը չենք կրնար բառերով արտայայտել. թող ներուի ուրեմն եթէ միայն խոնարհարար բռնմ. «Ամենապատիւ Սրբազան Հայր, բի՛ւր անդամ շնորհակալութիւն»:

Վերաւեստւոյ Գերշ. Տ. Շահէ Եպս. Անէմեան բացուած կը յայտարարէ:
Ժառանգաւորաց Վարժարանի ամսվերջի հանդէսը:

Մեր խորին երախտադիտութիւնը նաեւ Գերաշնորհ Վերաւեստւոյ Սրբազանին, որուն խնամքին եւ հոգածութեան առարկան եղանք այսքան տարի: Մեր շնորհակալութիւնը նաեւ լոյսի եւ գիրի անխոնջ մշակներուն՝ մեր շատ սիրելի ուսուցիչներուն, որոնց շատ բան կը պարտինք:

Եւ, մեր կեանքին այս կարեւոր հանգրուանին, յանուն դասընկերնե-

բուս կ'ուզեմ վստահեցնել թէ կեանքի մէջ ինչ պայմաններու տակ եւ ո՛ւր ալ գտնուինք, հաւատարիմ պիտի մնանք այն աւանդներուն՝ որոնք մեզի յանձնուեցան այս Վարժարանին եւ այս հաստատութեան կողմէ: Պիտի ըլլանք հաւատարիմ հայորդիներ, մեր սուրբ եկեղեցիի անձնուէր ծառաներ եւ մեր լեզուին կորովի պահակներ:

Որդիական ակնածանքով եւ խոնարհաբար պիտի խնդրեմ Զերդ Սմեւնապատուութենէն որ Զեր հայրական օրհնութիւնները չզլանաք չըջանաւարտներու՝ որպէսզի կեանքին մէջ մեր քայլերը ընթանան առաքինի եւ ուղիղ ճամբաներէ:

Այս, Պետրոս Աւարիսեան կարդաց հետեւեալ ուղեւորական պատգամը:

Your Beatitude, Your Grace, Reverend fathers and fellow graduates.

I stand here with mixed feelings of joy and sorrow. Joy for the privilege of terminating the first course of studies at this venerable institution and sorrow which the mystery of the moment inspires.

Our formative years were spent in an ideal setting. On the one hand the historical and civilizational uniqueness of Jerusalem and on the other hand the particularly rich Armenian character of our institution.

Our life was packed with experiences; spiritual, cultural, human, which were so lavishly provided for us.

In recent years the Seminary has been undergoing radical changes in all spheres due to the dynamic personality of our superior Bishop Shahe, who singlemindedly worked towards the objective of training educated clergy for the pressing needs of Armenian Diaspora. He personally supervised the educational growth of [the Seminary. His determination and fastidiousness were a stimulus for us to meet the challenge on our path. In him we see a father who with infinite patience and love listened to our problems, forgave our shortcomings; who gave so much of his precious time to make of this institution a genuine educational bastion to keep pace with the exigencies of the twentieth century.

This Seminary was more than a home for us. Perhaps we are unaware of the magnitude of the human, material sacrifices which went into the development of this institution. But those sacrifices were made in the spirit of the convictions which is the tradition of the St. James Brotherhood.

Four years ago, a new element was introduced into the student body. Students from Turkey began to arrive. The Patriarchate received them with warmth, emotion and high expectations as representatives of historical Armenia. Due to the collective efforts and love of brotherhood they were successfully and easily integrated in the life of the convent. Two of them are already in the service of our church. The challenge for us is to prove ourselves by being true to our vocation, spirit and commitments which we so willingly embraced. The present generation of Armenian youth is "the generation of decision". The whole future of our culture in the diaspora depends upon the devotion, determination of this generation. We are privileged of being given the opportunity to be in the service of the church, which plays a leading role in our community life.

In Jerusalem our consciousness was deepened, our feelings enriched by this particular array of conditions which are so conducive for developing a sound Armenian personality.

All these would have been impossible if not for the personal attention of our beloved Patriarch. Our institution occupied a central position in his mind. He imparted us his noble human convictions, his love of literature and all the virtues he embodies. On many occasions, in the tradition of the Lord, His Beatitude dined with us and his presence in our midst was both a privilege and source of joy.

Your Beatitude, you were a model for us and will continue to be a paradigm of wisdom, national responsibility and deep sense of Christian charity and justice.

Our gratitude to all responsible fathers and laymen alike, to our teachers and for all concerned who were devoted forging our educational personality, believing that we in our turn will carry out our obligations towards our nation which so much needs the services of every educated member.

Պահ մը ամալեբջի հանդէսէն. սան խաչիկ Պալըզեան կը խօսի
Պետրոս Դուրեանի կեանքին մասին :

At this point I address my word to my fellow graduates.

So far we have been receptive, we were the object of attention, nothing was denied to us, all our demands were met perhaps even more, and this, despite the modest resources of the Patriarchate. All blessings of education and life.

Did we avail ourselves of these unique opportunities accorded to us? Were we responsible in our behavior? Did we fulfil our promises and demands of ourselves? These are questions for every graduate to ask.

Your Beatitude, we assure you to express our gratitude through our devotion in the service of this ancient church and nation, bearing in mind that "the chosen are few".

This is the challenge which lies ahead.

Ժառանգաւորաց Վարժարանի եւ Ընծայարանի 1971-1972 տարեշրջանի Հաւելեալ տեղեկագիրը ներկայացուց Վերաւեաւուհ Գերշ. Տ. Շահէ Եսս. Ա. Ճէմհանը:

Ամենապատիւ

Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպս. Տէրտէրեան

Պատրիարք Առաքելական Աթոռոյս

Սրբոյ Երուսաղէմի

Սրբազան Հայր,

Տարեկան երկարապատում տեղեկագիրէ մը աւելի՝ շնորհակալութեան խօսք մըն է որ կ'ուզեմ ընել տարեվերջի այս հանդէսին առիթով:

Ձերդ Ամենապատուութեան մօտէն ծանօթ եղաւ դպրոցական այս տարեշրջանի մեր կեանքը՝ իր դժուարութիւններով եւ յաջողութիւններով որով շատ քիչ տեղեկութիւն պիտի ունենայի աւելցնելիք գիտցածին վրայ: Սակայն ունիմ շնորհակալութեան խոշոր պարտք մը նախ Ս. Աթոռոյս եւ անոր քաջարի Գահակալին նկատմամբ, որ իրական վերատեսուչը եղաւ Ժառանգաւորաց Վարժարանին եւ Ընծայարանին, ու հայրաքար հոգաց, գորգորաց եւ իր սէրը անպակաս ըրաւ մեր հաստատութեան նկատմամբ:

Շնորհակալութեան պարտք ունիմ նաեւ Սուրբ Աթոռոյս զինուորեալ միաբանութեան, որ իր լաւագոյն ուժերը տրամադրեց ուսուցչական, կրթական եւ դաստիարակչական ասպարէզներուն մէջ թէ ու թիկունք կանգնելու մեզի եւ մեր գործին, եւ ապահովելու այս տարուան մեր յաջողութիւնները:

Շնորհակալութեան սրտառուչ մեր խօսքը կ'ուղղեմ մեր հեռաւոր քարեկամներուն, որոնք «Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքարանի Բարեկամներու Միութեան» միջոցաւ կը հոգան տարեկան մեր պիտոճէն: Բոլորին ալ, բայց յատկապէս Պարոն Տատուր Տատուրեանին, որ սկսողը, ներշնչողը եւ մղիչ ուժը հանդիսացաւ իր անունով ծանօթ շարժումին, կը յայտնենք մեր սրտագին շնորհակալութիւնները. դժուար է գտնել գնահատումի եւ երախտագիտութեան բաւեր՝ մեր զգացումները արտայայտելու համար մեծ այս Հայուն նկատմամբ:

Իսկ շնորհակալութեան մեր խօսքը կ'ուզենք պսակել անգամ մը եւս յայտնելով մեր ուրախութիւնը որ Ս. Աթոռոյս մեծագոյն քարերարը՝ Տիար Ալեքս Մանուկեան, շարունակեց կանոնաւոր կերպով վնարել ծախսերը կառուցող Ժառանգաւորաց Վարժարանի նոր շէնքին՝ որուն աւարտը պիտի տեսնենք մօտ ապագային:

Մեզի համար յատուկ գոհումակութիւն մըն է այս տարի ներկայացընել Ձերդ Ամենապատուութեան Ժառանգաւորաց Վարժարանի մեր հունձքը ինը ընթացաւարտներու, որոնք կ'արժանանան վկայականի: Ժառանգաւորաց Վարժարանի հինգ տարիներու դասընթացքը աւարտող մեր ուրախակիները գրեթէ անխտիր յաջողութեամբ անցուցին իրենց քննութիւնները եւ լաւագոյն նիշերով կը մեկնին Վարժարանէն: Անոնցմէ ոմանք ներկայացուցած են արդէն իրենց դիմումագիրը եւ ուխտագիրը, և որոշած են նուիրուիլ եկեղեցական ասպարէզին: Ուրիշներ կը դժուարանան իրենց վերջին որոշումը տալու, իսկ մի քանին որոշած են մեկնիլ իրենց ծննդավայրերը՝ աչնտեղ ծառայելու իրենց ազգին եւ եկեղեցիին: Կրնանք վստահեցնել Ձերդ Ամենապատուութիւնը թէ մեր ընծայացուները անոնցմէ՝ իրենց կոչումին գիտակից եւ իրենց մտային կարողութեամբ մեզի հպարտութիւն պատճառող աշակերտներ են: Իսկ իրենց ազատ կամքով մեզմէ հրաժեշտ առնողները խոստմնալից ուժեր են, որոնք ի-

յենց հետ կը տանին Հայ դպրոցին, Հայ եկեղեցիին եւ Հայ ժողովուրդին՝ հալեցի պատրաստութեամբ եւ եկեղեցանուէր ոգիով նկարագիր մը՝ որը ալլապէս պատուաբեր արդիւնք մը կը նկատենք մեր հաստատութեան եւ Ս. Աթոռիս համար:

Կը խնդրենք Զերդ Ամենապատուութենէն որ յանձնէք մեր շրջանաւարտներուն իրենց վկայականները.

Անդրանիկ Աւետիքեան

Գէորգ Գալեմքերեան

Գրիգոր Աֆարեան

Խաչիկ Պալըզեան

Համբարձում Պալեան

Հայրապետ Այթունեան

Միհրան Սիվրիեան

Նազար Թօքերեան

Վարուժան Կիզէլեան

Այժմ ներեցէք որ ներկայացնենք Զերդ Ամենապատուութեան իրաքանչիւր դասարանի առաջին եւ երկրորդը, ինչպէս նաեւ վարքի եւ լեզուներու մէջ բարձրագոյն ճիշդ բերողները, ստանալու համար իրենց նուէրները.

ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆ ԳԱՍԱՐԱՆՆԵՐՈՒ

Ընծայարան երկրորդ

Առաջին — Ենովք Սրկ. Չէքիճեան

Երկրորդ — Սարգիս Սրկ. Տառուտլարեան

Ժառանգաւորաց Հինգերորդ Դասարան

Առաջին — Համբարձում Պալեան

Երկրորդ — Գրիգոր Աֆարեան

Ժառանգաւորաց Զորրորդ Դասարան

Առաջին — Հայկ Երկաթեան

Երկրորդ — Ալեքսան Կիրիլլեան

Ժառանգաւորաց Երրորդ Դասարան

Առաջին — Օննիկ Թէրզեան

Երկրորդ — Ռուբէն Թաշճեանեան

Ժառանգաւորաց Երկրորդ Դասարան

Առաջին — Յակոբ Հէրկէլեան

Երկրորդ — Արման Էգիբեան եւ Արամ Պալեան

Ժառանգաւորաց Մասնաւոր Դասարան

Առաջին — Սարգիս Տէմիրճեան

Երկրորդ — Յովսէփ Պետիկեան

Բարձրագոյն միջին — Հայկ Երկաթեան

Բարձրագոյն վարքի միջին —

Ենովք Սրկ. Չէքիճեան

Սարգիս Սրկ. Տաւուտարեան

Մուրատ Էօզճեան

Սերոր Գալէմտէրեան

Առաջնութիւն լեզուներու

Հ ա յ Ե ր է ն

Ընծայարան Երկրորդ — Ենովք Սրկ. Չէքիճեան

Ասատուր Սրկ. Արմէնեան

Ժառանգաւորաց Ե. — Համբարձում Պալեան

Ժառանգաւորաց Դ. — Հայկ Երկաթեան

Ժառանգաւորաց Գ. — Սերոր Գալէմտէրեան

Ժառանգաւորաց Բ. — Յակոբ Հէրկէյեան

Ժառանգաւորաց Մասնաւոր — Սարգիս Տէմիրճեան

Ա ն գ լ Ե ր է ն

Ընծայարան Երկրորդ — Ենովք Սրկ. Չէքիճեան

Ժառանգաւորաց Ե. — Համբարձում Պալեան

Ժառանգաւորաց Դ. — Գարեգին Սէթեան

Ժառանգաւորաց Գ. — Սերոր Գալէմտէրեան

Ժառանգաւորաց Բ. — Արամ Պալեան

Վարուժան Աւետիքեան

Ժառանգաւորաց Մասնաւոր — Սարգիս Տէմիրճեան

Ա ր ա ք Ե ր է ն

Ժառանգաւորաց Ե. — Համբարձում Պալեան

Ժառանգաւորաց Դ. — Յովհաննէս Պասմաճեան

Ժառանգաւորաց Գ. — Օննիկ Թէրզեան

Ժառանգաւորաց Բ. — Արամ Պալեան

Ե ր ր ա յ Ե ց Ե ր է ն

Ընծայարան Երկրորդ — Ենովք Սրկ. Չէքիճեան

Սարգիս Սրկ. Տաւուտարեան

Իսկ այժմ կը խնդրենք Ձերդ Ամենապատուութիւնէն որ Ձեր հալրական խօսքով եւ օրհնութեամբ փակէք մեր այս հանդէսը:

Վկայականներու եւ ժրջանակներու բաշխումէն ետք, Ամեն. Պատրիարք Ս. Հայրը խօսք առնելով՝ յորդորեց չրջանաւարտ սաները հաւատարիմ մնալու հայեցի աշն խոր դաստիարակութեան՝ որ հինդ ամբողջ տարիներ իրենց ջամբուեր էր Ժառանգաւորաց Վարժարանին մէջ: «Արտասահմանը», Ըսաւ Ն. Ամենապատուութիւնը, «իբ ուժերը եւ իր զիմադիծը կարենալ պահելու համար պէտք ունի Հայ եկեղեցականներու եւ Հայ մտաւարականներու: Եւ այդ անձնագոհ ծառայողները պատրաստելու սուրբ գործին նուիրուած է Ժառանգաւորաց Վարժարանը եւ Ընծայարանը»: Ապա, բարեմադթութիւններ Ըրաւ չրջանաւարտներուն եւ համախումբ «Որք զարդարեցին» շարականի երգեցողութենէն ետք, զեղեցիկ այս հանդիսութիւնը փակուեցաւ Պատրիարք Ս. Հօր «Պահպանիչ»ով:

* * *

Ինչպէս վերի տարեկան տեղեկագրին մէջ յիշուեցաւ, Ամերիկայի մէջ մի քանի տարիներ առաջ կազմուեցաւ «Երուսաղէմի Հայ Պատրիարքարանի Բարեկամներու Միութիւն»ը, որուն միջոցաւ բարերարներ նիւթապէս կ'օժանդակեն ժառանգաւորաց վարժարանին եւ Ընծայարանին, ինչպէս նաեւ «Տատուրեան սաներ»ուն: Այս պատեհ առիթով, ստորեւ երախտագրութեամբ կը ներկայացնենք անուանացանկը մեր մեծայարդ բարերարներուն:

ՀԱՅԿ. ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԴՀ. ՄԻՈՒԹԻԻՆ
ARM. GENERAL BENEVOLENT UNION

Գ. ԿԻԼՊԷՆԿԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻԻՆ
GULBENKIAN, CALOUSTE FOUNDATION

Հ. ԳԱՐԱԿԷՕՋԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻԻՆ
KARAGHEUSIAN FOUNDATION (THE H.)

ՀԱՄԱՍԵԲԱՍՏԱՀԱՅ ՎԵՐ. ՄԻՈՒԹԻԻՆ
PAN—SEBASTIA REHABILITATION
UNION, INC.

ԴՍՏԵՐՔ ՎԱՐԴԱՆՆՅ
DAUGHTERS OF VARTAN

ԱԼԷՔՍԱՆՏՐ ՎԻՔԹՕՐ
ALEXANDER, VICTOR

ԱՔԷՇԵԱՆ ՀԱՌԻԸՐՏ
ATESIAN, HOWARD

ԲԻՐԱՆԵԱՆ ԲԻԻԶԱՆԴ
PIRANIAN, POOZANT

ԳԱՐԱԳՈՒՇ ՃՕՐՃ
KARAKOOSH, GEORGE

ԳԱՎՈՒՔՃԵԱՆ ՀԱՅԿ (Տէր եւ Տիկին)
KAVOOKJIAN, HAIG (Mr. & Mrs.)

ԷՔՍԷՐՃԵԱՆ ՄԱՆՈՒԿ
EXERJIAN, MANOUG

ԹԱՊԻՊԵԱՆ ՕՆՆԻԿ
TABIBIAN, ONNIG

ԹՐՆԱՄԵԱՆ ԷՏՈՒԸՐՏ
TURNAMIAN, EDWARD

ԹՐՆԱՄԵԱՆ ՌԻՉԱՐԴՏ
TURNAMIAN, RICHARD

ԼԻԲՄԱՆ, ՏԿՆ. Հ.
LIEBMAN, MRS. H.

ԽԱՉԵԱՆ ՉԱՐԼԶ
KHACHIAN, CHARLES

ԿԱՅԾԱԿԵԱՆ ԲԵՆԻԱՄԻՆ
GAYZAGIAN, BENJAMIN

ԿՐԷԿԸՐԻ ՌԻՉԱՐԴՏ
GREGORY, RICHARD K.

ՀԱՄԲԱՐ ՎԱՀԷ
HAMPAR, VAHE

ՀԱՅՐԱՊԵՏԵԱՆ ՀԱՐՐԻ
HAIRABEDIAN, HARRY

ՀԱՐՐԻՆԿԹՐՆ ՌՕՅ
HARRINGTON, ROY

ՄԱՐՏԷՆ ՍԷՄ
MARDEN, SAM

ՄԻՍԻՐԼԵԱՆ ՏԻԳՐԱՆ
MISSIRLIAN, DICKRAN

ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ ՎԱՐԴԳԷՍ, ՏՔԹ.
MIGRDICHIAN, DR. VARTKES

ՄՈՒՐԱՉԱՆԵԱՆ ԳԱՌՆԻԿ
MURACHANIAN, CARNIG

ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ ԷՏԿԸՐ, ՏՔԹ.
HOVSEPIAN, DR. EDGAR M.

ՉԷՓՄԸՆ ՌԱԼՖ
CHAPMAN, RALPH

ՊԱՆՏԷԵԱՆ ՃՕՆ, ՏՔԹ.
BANDEIAN, DR. JOHN J.

ՊԱՇԵԱՆ ԷՏՈՒՐԸՐՏ
BASHIAN, EDWARD

ՊԱՇԵԱՆ ՃՕՐՃ

BASHIAN, GEORGE

ՊՈԶԱՃԵԱՆ ԲՈՒ

BOZAJIAN, PAUL

ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ ՖԼՈՐԱ, ՏԿՆ.

SARKISSIAN, MRS. FLORA

ՍԷՄԷՐՃԵԱՆ ՃՕՐՃ

SEMERJIAN, GEORGE

ՍԻԻՆԻ ՎԱՀԱՆ, ՏԳԹ.

SEWNY, DR. VAHAN D.

ՍՄՍԱՐԵԱՆ ՏԻԳՐԱՆ

SIMSARIAN, DICKRAN

ՍՈՒԼԹԱՆԵԱՆ ԱՐՄԷՆ

SOULTANIAN, ARMEN

ՏԱՏՈՒՐԵԱՆ ՏԱՏՈՒՐ

DADOURIAN, DADOUR

ՖԷՍՃԵԱՆ ՍՈՒՐԷՆ

FESJIAN, SOUREN

ՖԷՍՃԵԱՆ ՌՕՊԸՐԹ

FESJIAN, ROBERT

1967—1972 ուսումնական հինգ տարեշրջաններու ընթացքին, Թուրքիայէն բերուած աշակերտները բաժնուեցան զլիաւոր երկու խումբերու: Առաջինը կազմեցին անոնք՝ որոնք նախակրթական իրենց ուսումը արդէն իսկ ըստացած ըլլալով, կրնային ընդունուիլ Ժառանգաւորաց Վարժարան եւ մասնակցիլ դասաւանդութիւններուն. այսպիսիներ, քննութենէ ետք, աշակերտեցան Ժառանգաւորաց Վարժարանին: Իսկ երկրորդ խումբի աշակերտներն էին անոնք, որոնք տակաւին աւարտած չըլլալով իրենց նախակրթական ուսումը, տկար էին մանաւանդ լեզուններու մէջ: Այդպիսիներ աշակերտեցան Ս. Աթոռի Սրբոց Թարգմանչաց Վարժարանին, ուր տիրացան, հայերէնի եւ անգլերէնի կողքին, հայագիտական եւ այլ նիւթերու, եւ նախակրթական բաժինը աւարտելէ ետք միայն ընդունուեցան Ժառանգաւորաց Վարժարան: Երկրորդ խումբը կազմող այս պատանիները արդարօրէն կոչուեցան «Տատուրեան տաներ», ի պատիւ Թուրքիայէն հայորդիներ երուսաղէմ բերելու մեր ծրարիրը առաջին անգամ քաջալերող եւ նիւթապէս օժանդակող բարերար Տիար Տատուր Տատուրեանի:

1967էն սկսեալ, Ս. Աթոռիս զոյգ վարժարաններէն ներս ընդունուած աշակերտներու ընդհանուր թիւը եղած է 151: Ասոնցմէ 46 սաներ, նախապատ-

բաժանման ուսման երեք տարիներու շրջանը աւարտելէ ետք վերադարձան իւրենց ծննդավայր, փափաքած ըլլալով մեկնել իրենց ծնողներուն մօտ. իսկ, միւս կողմէ, վեց սաներ ժառանգաւորաց Վարժարանի եւ Ընծայարանի ուսմանը ընթացքը յաջողութեամբ աւարտած ըլլալով, 1971ի Յուլիսին կուսակրօն քահանայ ձեռնադրուեցան: Հետեւորար մնացեալ 99ը կը կազմեն մեր այս տարուան ուսանողութիւնը: Ստորեւ կը հրատարակենք մեր ուսանողութեան անուանացանկը:

ա) Զեռնադրուածներ

Այբազեան Օննիկ, Թաշճեան Գաբրիէլ, Մանուկեան Պօղոս,
Մուրադեան Մանուկ, Պարսամեան Սարգիս, Տատուրեան Վարդան:

բ) Մեկնածներ

Աբգարեան Սարգիս, Արելեան Կարպիս, Աքրահամեան Լեւոն, Ագիլիւեան Ստեփան, Ադամեան Գեորգ, Աթաքեան Վահէ, Աթիքեան Վահէ, Ալթունեան Աւետիս, Ասլանեան Գեորգ, Արդարեան Սարգիս, Գապարաճեան Մուրատ, Գաւամանեան Սիմոն, Գարահանեան Ստեփան, Գումաշեան Եղիա, Ելէճեան Յակոբ, Եշիթէփէեան Յակոբ, Զէյֆիեան Իսկէնտէր, Զէյֆիեան Կիրակոս, Էօզսիթեան Կարապետ, Էօքսիզեան Միհրան, Թաշտէրէլեան Յակոբ, Թէքթաշեան Մուրատ, Թէքթաշեան Ծահին, Թորոսեան Անդրանիկ, Թորոսեան Յակոբ, Թօփալեան Արման, Խաչատուրեան Արամ, Կէօշօղլուեան Մանուկ, Կիւլէճեան Հրանդ, Ծօշկունեան Մանուէլ, Մաշոյեան Արսէն, Մաշոյեան Զաւէն, Մերքէզեան Ալեքսան, Մկրտիչեան Մուրատ, Յարութիւնեան Վրէժ, Զագրեան Վարուժան, Զիլեան Ժիրայր, Պարսամեան Յովհաննէս, Պուտաքեան Սեդրակ, Պուտաքեան Վարուժան, Ռիսթէմեան Յակոբ, Փափաքեան Ծաւարշ, Փոլատեան Մարկոս, Քէօսէեան Ծահան, Քիրիմլեան Հայկ, Օզնեան Գեորգ:

գ) Մեր ուսանողութիւնը

Ազգաշեան Սահակ, Աթաքեան Արամ, Աթէշեան Յարութիւն, Ալթունեան Հայրապետ, Աճարեան Յովհաննէս, Անուշեան Յարութիւն, Առմէնեան Ասատուր, Աւետիքեան Անդրանիկ, Աւետիքեան Ատորուշան, Աւետիքեան Վարուժան, Աֆարեան Գրիգոր, Բանոյեան Կարօ, Գալէմտէրեան Սերոբ, Գալէմբէրեան Գեորգ, Գալուստեան Վարդան, Գոճամանեան Հերման, Գըզըրըքեան Արման, Ելէճեան Ալեքսան, Ելէճեան Մասիս, Ենիլէրեան Բիւզանդ, Ենիլէրեան Լեւոն, Ելէկանեան Լորֆիկ, Եշիլիմէնեան Աւետիս, Երէցեան Գեորգ, Երկաթեան Հայկ, Եօթնաղբարեան Լեւոն, Էզիքեան Արման, Էրկիմեան Սիմոն, Էրոյեան Հերման, Էօզնեան Զաքար, Էօզնեան Մուրատ, Թաշհանեան Գրիգոր, Թաշհանեան Ռուքէն, Թաշհան Ղազարոս, Թաշճեան Ներսէս, Թէմիզեան Դաիթ, Թէմիզեան Պարսամ, Թէմիզեան Սիմոն, Թէքթեան Օննիկ, Թորոսեան Գարեգին, Թունեան Վիգէն, Թոքէրեան Նազար, Կիրիլլեան Ալեքսան, Կիզէլեան Վարուժան, Կիլեան Կարպիս, Կօշկարեան Յակոբ, Հէրկէլեան Յակոբ, Ղարիպեան Վազգէն, Մինասեան Պերճ, Ներսէսեան Գեորգ, Ներսէսեան Կարպիս, Ներսէսեան Նազար, Ներսէսեան Սերոբ, Ծահինեան Աւետիս, Ծահինեան Սարգիս, Ծերպէթճեան Վարուժան, Զաթանապալանեան Աւետիս, Զաթանապալանեան Յովհաննէս, Զանաքճեան Ստեփան, Զէքիճեան Ենովք, Զէքիճեան Արա, Պազըրեան Պետրոս, Պալեան Արամ, Պալեան Բի-

զանդ, Պալեան Համբարձում, Պալեան Յովհաննէս, Պալեան Սարգիս, Պալեան Սիմոն, Պալըզնեան Խաչիկ, Պաղեան Պաղտասար, Պաշալեան Ենովք, Պասմանեան Յովհաննէս, Պարընեան Գալուստ, Պարնաքեան Կարապետ, Պետիկեան Վարդգէս, Պետիկեան Յովսէփ, Պոտիկեան Գրիգոր, Սագոյեան Սրկրտիչ, Սարգիսեան Պետրոս, Սէթեան Գարեգին, Սիւրիեան Միհրան, Սիւթեան Խաչիկ, Սոլաքեան Թորոս, Սրմապըըքեան Տիգրան, Տառաղարեան Սարգիս, Տէմիրճեան Յակոբ, Տէմիրճեան Սարգիս, Տէմիրճեան Օհան, Տէլլէթեան Սերոբ, Տիլկէեան Խաչիկ, Տիրիկեան Կարպիս, Տորսունեան Յակոբ, Փանոսեան Կարապետ, Փոլատեան Յովսէփ, Քէօսէեան Խաչիկ, Քոչեան Արզուման, Օհանեան Գէորգ, Օտապաշեան Կարօ, Էօզսիթեան Յովհաննէս:

Կ'էզրափակենք մեր տեղեկագիրը, ստորեւ հրատարակելով 1971—72 տարեշրջանի ընթացքին մեր ուսանողութեան համար կատարուած ծախքերուն հանրահաշիւը:

	ԻՍՐ . ԼԻՐԱ
1. Մնունդ	97,581
2. Առանին պիտոյք եւ մանր ծախք	32,125
3. Զղեստեղէնք	55,155
4. Դասագիրք եւ դրենական պիտոյք	11,787
5. Առողջապահական	10,735
6. Օդափոխութիւն, վայելք եւայլն	26,693
7. Ոսպիւր	750
8. Երթեւեկ	1,899
9. Թղթատար	1,000
10. Զանազանք	1,000
11. Ամսականք ուսուցիչներու եւ պաշտօնեաներու	142,500
	<hr/>
Գումար	381,225

Սոյն 381,225 Իսր . լիրայի գումարը կը համապատասխանէ 90,000 տուրքի եւ քիչ մը աւելի:

ՇԱՀԷ ԵՊՍ . ԱԾԷՄԵԱՆ

Վերատեսուչ

Փռնդ . Վարժարանի եւ Ընծայարանի

28 Յունիս 1972

Երուսաղէմ